

Ida Brumlova

Toto je fotografie mé babičky z matčiny strany, Idy Brumlové. Je z doby mezi roky 1900 až 1910 a byla pořízena v ateliéru C. Pietznera v Teplicích.

Babička z matčiny strany se jmenovala Ida Brumlová, rozená Abelesová. Narodila se v Lochovicích v okrese Hořovice v roce 1865. Její otec zemřel brzy poté. Její matka provozovala trafik v Kostelci nad Černými Lesy, kde prodávala noviny, tabák a podobné věci a má babička jí s tím pomáhala už od dětství. Její mateřský jazyk byla němčina, ale mluvila plynule česky. Babička pravděpodobně neměla vyšší stupeň vzdělání. Byla vysloveně samouk. Krásně kreslila a uměla těsnopis, taky

uměla trochu francouzsky a dokázala číst hebrejsky. Babička Ida byla jediná z prarodičů, kterou jsem poznala osobně.

Babička byla ve vztahu s dědečkem tou dominantní osobou. Měla talent jako návrhářka. Pomáhala vést obchod a zároveň navrhovala vzory, které se pak vyšívaly na oděvy. Myslím, že mám pořád nějaké ložní prádlo, na které navrhla nádherné monogramy.

Babička byla nejzbožnější osoba z celé rodiny. Doma nevařili košer, ani nenosila zvláštní oblečení. Přesto ještě velmi dobře znala židovské svátky a znala všechny jejich náležitosti. Mí prarodiče zachovávali šábés a babička se modlila, ale do synagogy pravidelně nechodila. Na svátky jsme k ní vždycky chodívali. Po tom, co dědeček zemřel, žila babička v Teplicích se svým synem Josefem a jeho ženou Eli.

Babička byla velká turistka. Když zavřela obchod, vydávala se se svými kamarádkami na výlety do Krušných hor. Každou neděli k nám do Dubí jezdila na oběd a hrozně jí vadilo, že ani sestra, ani já nepijeme mléko. Někdy nás vzala na výlet s sebou a záměrně nám ho objednala. Vždycky nám přinesla nějakou práci, protože byla toho názoru, že my děti bychom měly něco dělat. A tak nám nosívala krabici se zamotanými motouzy a říkala: „Takhle nám to posílají a byla by škoda to vyhodit, takže, děvčata, když to pro mě uděláte, každá něco dostanete.“ Roky poté, když jsme už byly větší holky, ptaly jsme se, kde pořád brala tolik motouzů. A ona odpověděla: "Teď vám to už můžu prozradit, zamotala jsem je sama a chtěla jsem, abyste se naučily být trpělivé." A teď, když musím kvůli něčemu mít trpělivost, vzpomenu si na babičku, která mě to naučila.